

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İşsizlik, genel anlamıyla çalışabilir durumda olan nüfusun herhangi bir alanda istihdam edilememesinin bir sonucu olarak tanımlanmaktadır. Bir başka tanımla, çalışmaya hazır olanlarla halen bir işte çalışanlar arasındaki fark olarak da ifade edilebilir.

Son on yılda ülkemizde diplomalı ve nitelikli işsizlik sayısı hızla artmaktadır. İnsan kaynakları planlaması yapılmadan, yetişen nitelikli işgücü işsizlikle karşı karşıyadır. OECD ülkeleri arasında en fazla üniversite mezunu işsiz Türkiye’de bulunmaktadır. Bunlar arasında ülkenin dört bir yanına dağılmış mühendislik fakültelerinden, çeşitli dallarda eğitim alarak mezun olmuş mühendisler de bulunmaktadır.

Türkiye’de mühendislik, eğitimi ve istihdamı devlet tarafından planlanmayan bir alandır. DPT rakamlarına göre, 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı Teknik Personel Arzı ve İhtiyacı Projeksiyonu’nda mühendis, mimar ve şehir plancısı toplamı 2005 yılında; arz 376.700 buna karşılık ihtiyaç 350.200 olarak görülmektedir. Bu projeksiyona göre Ziraat ve Orman Mühendisliği’nde arz 73.000, ihtiyaç 49.100 olarak belirlenmiş, Jeoloji ve Jeofizik Mühendisliği’nde, arz 17.500, ihtiyaç 13.300 olarak belirtilmiştir. TMMOB kayıtlarına göre şu anda 170.000’e yakın, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığında okuyan öğrenci bulunmaktadır. Son beş yılın ortalamasına baktığımızda her yıl 55.000 civarında öğrenci mezun olmaktadır.

Aralarında mühendislik eğitimi almış kişilerin de bulunduğu pek çok üniversite mezunu iş bulamama kaygısıyla asıl mesleklerinin dışında bir alanda çalışmak zorunda kalmaktadır. Mühendislerimiz düşük ücretle, güvencesiz, yasal çalışma süresinin çok üzerinde çalıştırılmaktadır. Çoğunlukla görev tanımları belli olmayıp başka işlerde de çalıştırılmaya zorlanmaktadır.

İnsanlık tarihi ve uygarlığı gelişiminde önemli bir paya sahip olan mühendislerimizin eğitim ve yetiştirilmelerinden, istihdamlarına kadar karşılaştıkları tüm sorunların belirlenip, çözümü yolunda önerilerde bulunmak amacıyla; Anayasa’nın 98’inci, TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca “Meclis Araştırması” açılmasını arz ve talep ederiz **08/12/2014**.

Seferi Terzioğlu
İSTANBUL

Haydar Akar
Kocaeli mv.

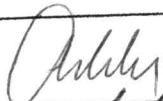
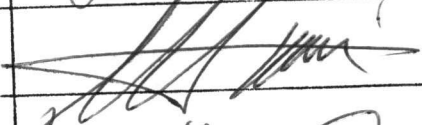
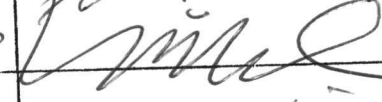
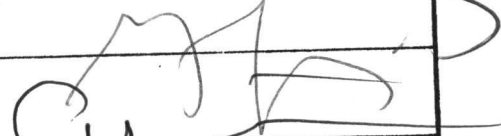
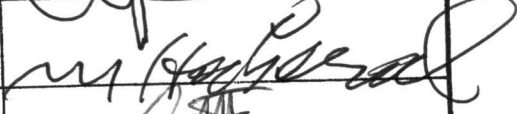
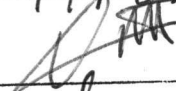
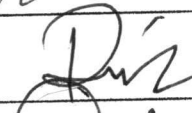
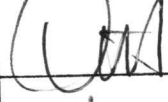
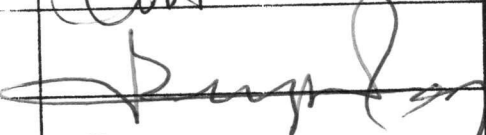
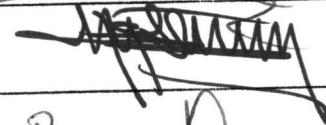
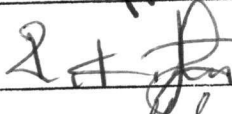
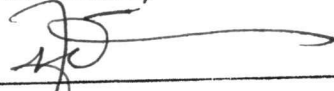
İlhan Özbek
İSTANBUL MV

Dr. Cefal DİNÇER
İstanbul Milletvekili

Yakup Karaman
Balıkesir mv.

1624. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Mevlüt Duda	Hatay	
Haluk Ergöğün	İst.	
Gürkut XAR	Antalya	
M. Serhi Kulkul	Konya	
Canan YERER	Rehman	
Mehmet Hacıoğlu	Zonguldak	
Muhammed İslim	Erzurum	
Orhan Durmuş	Tokel	
Ayşe Nedret Akar	Balıkesir	
Fahri Topal	Anaay	
Kadir Bekir Özü	İst.	
Ömer Kaplan	Ank.	
Ali SARIBAS	Balıkesir	
İsmail BALKANAN	Samsun	
R. Kerim Özkan	Burdur	
Mehmet Seker	Gaziantep	
Ali Haydar ÖNER	İsparta	

GEREKÇE

Emeğin öteki üretim etmenlerinden farklı özellikler taşıması, insanın üretici gücünü simgelemesi, sermaye karşısındaki zayıf yönleri ve onun işsiz kalmasının beraberinde getireceği toplumsal sonuçlar işsizliğin önemli bir toplumsal sorun oluşturmaya yol açmaktadır. Bu toplumsal sorunun kriz dönemlerinde bağımsız olarak ülkemizin bir kronik sorun halinde tanımlanmasına rağmen kamuoyunda tartışıldığı dönemler genellikle kriz dönemlerine rastlamaktadır. Kriz dönemlerinde yapılan tartışma ve önerilerde göreceli olarak biraz kabullenme ve rahatlama sağlandıktan sonra unutulmaktadır.

Bu bağlamda son zamanlarda mühendislerimiz de en sıkıntılı günlerini yaşamaktadır. Mühendislerimizin başta istihdam sorunu olmak üzere, çalışma yaşamındaki önemli sorunlarının çözüme kavuşturulması gerekmektedir. Eğitimin planlanamaması ve buna bağlı olarak istihdamlarında yaşanan sıkıntılar mühendislik mesleğinin itibarını da zedelemekte, sektörün ihtiyacının çok üstünde mühendisin olması, mesleki bilgilerini ve deneyimlerini aktarma, üretimi yönlendirme, hakkettiği ücrette direnme gibi olaylarda pasif kalmalarına neden olmaktadır. İşini kaybetme kaygısı ile birçok mühendis mesleğini doğru dürüst yapamamaktadır.

Yasalar gereği bazı şirketlerin ilgili mühendisi bünyesinde bulundurması gerekiyor. Ancak bu konuda da birçok sorun yaşanmaktadır. Örneğin, işletmecilerin büyük bir kısmı gıda mühendislerini zorunlu katlanılması gereken bir meslek grubu olarak görüyor. Çünkü onların gözünde üretimde engeller, masraflar çıkaran gereksiz bir meslek grubudur mühendisler. Maddi olarak işletmeciye bağlıyken işletmeciye karşı yaptırım güçleri bulunmamakta, yapılan yanlışlıklara itiraz ettiklerinde ise işten çıkarılma tehlikesiyle karşılaşmaktadırlar. Dolayısıyla mühendis istihdamı planlanırken ve hatta kamu kurumları, kuruluşları ile özel sektörde diğer alanlarda da zorunluluk sağlayıcı tedbirler alınırken, aynı zamanda onların iş garantilerini sağlayacak, keyfi uygulamalardan zarar görmelerini engelleyecek düzenlemeler de getirilmeli, ücretleri eşit işe eşit ücret politikası doğrultusunda ayarlanmalıdır.

Gelişmiş ülkelerin tümünde, gelişmişlik sanayi devrimi temelli olup mühendislik bilimi her zaman en değerli ve en önemli bilim olmuştur. Çünkü gelişebilmenin temeli teknolojide yatar. Geçmişte ve günümüzde olduğu gibi gelecekte de bu önemini sürdürecektir. Mühendislik mesleğiyle ilgili sorunların, tüm unsurlarıyla araştırılması ve meslek mensuplarının endişelerini giderecek düzenlemelerin yapılması amacıyla öneriler getirilmesi araştırma talebimizin gerekçesini oluşturmaktadır.

